

Lecția 25

Credința că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu

Ioan 1:1–21:25

Credința este o afirmație legată de mesianitatea și divinitatea Domnului Isus, care a fost transformată într-o declarație personală ce își subordonează întreaga viață.

În săptămâna aceasta, răsfoiește din nou lecțiile de studiu asupra *Evangheliei după Ioan* și adună pe o pagină toate răspunsurile pe care le-ai dat în fiecare a cincea zi a lecțiilor la întrebarea:

1. În ce fel s-a întărit în tine **credința** că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu?

Pe baza răspunsurilor tale, încearcă să construiești o concluzie cu privire la credința mântuitoare în *Evanghelia după Ioan*. În acest sens te invităm să te folosești și de următoarele pasaje, redactate mai jos. În ele vei găsi câteva gânduri cu privire la această credință.

Ce întrebări ți-au rămas fără răspuns legat de această temă?

Credința — afirmația transformată în declarație

După cum am văzut, Ioan își construiește evanghelia ca pe un drum dinspre afirmația din prologul cărții – „La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu” (1:1) – către declarația de la sfârșitul cărții – „Domnul meu și Dumnezeul meu!” (20:28). Afirmația din 1:1 este o informație care poate fi reprodușă de către oricine. Dar reproducerea informației, oricât de necesară ar fi ea, nu mântuiește pe cel care o face. Credința este aceea care transformă informația în declarație. Toma avea informația că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Însă pasul credinței lui Toma a fost făcut abia în clipa în care a căzut la picioarele Celui Înviat și când și-a declarat convingerea lui personală. Credința lui Toma s-a modelat pe tot parcursul evangheliei, pe măsură ce acesta a priceput adevărurile majore despre Domnul Isus Hristos.

2. Care din conceptele majore din evanghelie – adevăratul Miel, adevăratul Moise, adevăratul Paște și adevăratul Exod – nu-ți sunt suficient de clare pentru a putea face o declarație asemănătoare cu cea a lui Toma? (vezi diagrama de la Lecția 24)
3. Cum se leagă credința ta personală de fiecare dintre conceptele de mai sus? Ce s-ar întâmpla cu credința ta, dacă ar lipsi oricare dintre aceste concepte?
4. În ce fel ar trebui să se manifeste în mod concret credința ta că Isus este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii și că în baza sângelui Său vărsat tu ai fost eliberat de sub robia păcatului și ai intrare liberă la Dumnezeu?

Provocare

Evanghelia după Ioan a fost scrisă cu scopul de a zidi credința aducătoare de viață veșnică în cei cărora le-a fost adresată evanghelia: „Ca să credeți... și crezând, să aveți viața în Numele Lui” (20:31). Este însă important să observăm modul în care Ioan discută problema credinței. De-a lungul evangheliei mulți „cred” în Isus, dar Ioan scoate în evidență caracterul inadecvat al credinței lor. Cel puțin așa reiese din texte ca și cele din Ioan 2:23–24; 6:60–66 și 8:30–47.

Autorul ne ajută să înțelegem caracteristicile adevăratei credințe prezentându-ne câteva personaje a căror credință a fost confirmată de Isus Hristos: în capitolul 1, ucenicii, terminând cu Natanael, în capitolul 4, Samariteanca și slujbașul împăărătesc, în capitolul 5, slăbănogul, în capitolul 9, orbul din naștere etc. Conturată pas cu pas, mărturia adevăratei credințe, în expresia ei cea mai completă, se desprinde de pe buzele Martei: „Da, Doamne, cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume” (11:27). Apoi aceeași credință matură și clară se vede în mărturia lui Toma: „Domnul meu și Dumnezeul meu!” (20:28).

Luând diverse ipostaze din lucrarea lui Isus, Ioan arată că această credință răsare dintr-o sămânță firavă, aproape neglijabilă. Mulți încep prin a sta în fața „omului” Isus, ca apoi prin semnele și lucrările pe care le văd sau prin cuvintele pe care le aud din gura Lui, credința lor să crească spre acea convingere mântuitoare că El este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu (vezi Natanael în 1:46–51, samaritenii în 4:39–42 etc).

În ultimă instanță, credința sau necredința noastră în Domnul Isus este o decizie. Și pe cei care au hotărât să nu creadă în El, nici chiar învierea lui Lazăr din morți n-a putut să-i convingă de greșeala deciziei lor.

Alege unul dintre personajele din Evanghelia după Ioan despre care crezi că are o credință mântuitoare. Cum ai putea defini această credință privind la viața acestui personaj? Care sunt trăsăturile ei definitorii? Pe care dintre aceste trăsături le regăsești în viața ta?